

32009L0044

10.6.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 146/37

DIREKTIVA 2009/44/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 6. svibnja 2009.****o izmjeni Direktive 98/26/EZ o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira i Direktive 2002/47/EZ o ugovorima o financijskom kolateralu s obzirom na povezane sustave i kreditna potraživanja****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ utvrđuje se režim kojim se domaćim i stranim sudionicima u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira jamči konačnost naloga za prijenos i saldiranje te utuživost kolaterala.
- (2) U Izvješću Komisije o ocjeni Direktive o konačnosti namire 98/26/EZ od 7. travnja 2006. zaključuje se da Direktiva 98/26/EZ općenito funkcionira dobro. U izvješću se ističe da u području platnih sustava i sustava za namiru vrijednosnih papira u tijeku mogu biti značajne promjene te se utvrđuje da je potrebno pojasniti i pojednostavniti Direktivu 98/26/EZ.
- (3) Glavna se promjena odnosi na povećani broj veza među sustavima koji su u trenutku izrade Direktive 98/26/EZ postojali gotovo isključivo na nacionalnoj osnovi i neovisno o drugim sustavima. Ova je promjena posljedica Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata ⁽⁵⁾ i Europskoga kodeksa dobre prakse za prijeboj i namiru. Radi prilagodbe tim kretanjima potrebno je pojasniti pojam interoperativnog sustava i odgovornost upravitelja sustava.

- (4) Direktivom 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ utvrđuje se jedinstveni pravni okvir Zajednice za prekogranično korištenje financijskih kolaterala te se tako ukida većina formalnih zahtjeva koji su tradicionalno vrijedili za ugovore o kolateralima.

- (5) Europska središnja banka od 1. siječnja 2007. odlučila je uvesti kreditna potraživanja kao prihvatljivu vrstu kolaterala za kreditne poslove u Eurosustavu. Radi jačanja gospodarskog učinka korištenja kreditnih potraživanja Europska središnja banka preporučila je proširenje područja primjene Direktive 2002/47/EZ. Ovo se pitanje razmatralo u Izvješću Komisije o ocjeni Direktive o financijskom kolateralu (2002/47/EZ) od 20. prosinca 2006. te je podržano mišljenje Europske središnje banke. Korištenjem kreditnih potraživanja povećava se skup dostupnih kolaterala. Nadalje, daljnja usklađivanja u području platnih sustava i sustava namire vrijednosnih papira dodatno bi doprinijela stvaranju jednakih uvjeta za kreditne institucije u svim državama članicama. Kada bi se korištenje kreditnih potraživanja kao kolaterala dodatno olakšalo, od toga bi koristili imali i potrošači i dužnici budući da bi upotreba kreditnih potraživanja kao kolaterala u konačnici mogla dovesti do intenzivnijeg tržišnog natjecanja i bolje dostupnosti kredita.

- (6) Radi olakšavanja korištenja kreditnih potraživanja važno je ukinuti ili zabraniti upravne propise poput obveza obavješćivanja i registracije kojima bi se onemogućilo ustupanje kreditnih potraživanja. Isto tako, da se ne bi ugrozio položaj primatelja kolaterala, dužnici bi se trebali moći pravovaljano odreći svojih prava na prijeboj prema vjerovnicima. Jednako načelo također bi se trebalo primijeniti na potrebu uvođenja mogućnosti da dužnik odstupi od odredbi o čuvanju bankovne tajne jer u suprotnom primatelj kolaterala možda neće imati dovoljno podataka za valjanu procjenu vrijednosti predmetnih kreditnih potraživanja. Te odredbe ne smiju dovoditi u pitanje Direktivu 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ SL C 216, 23.8.2008., str. 1.⁽²⁾ Mišljenje od 3. prosinca 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 18. prosinca 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 27. travnja 2009.⁽⁴⁾ SL L 166, 11.6.1998., str. 45.⁽⁵⁾ SL L 145, 30.4.2004., str. 1.⁽⁶⁾ SL L 168, 27.6.2002., str. 43.⁽⁷⁾ SL L 133, 22.5.2008., str. 66.

- (7) Države članice nisu iskoristile mogućnost predviđenu člankom 4. stavkom 3. Direktive 2002/47/EZ da izuzmu pravo primatelja kolaterala na prisvajanje. Ista se odredba stoga treba brisati.
- (8) Direktive 98/26/EZ i 2002/47/EZ bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti.
- (9) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljem zakonodavstvu ⁽¹⁾ države članice potiču se da za sebe i u interesu Zajednice izrade i objave vlastite tablice koje u što je moguće većoj mjeri prikazuju korelaciju između ove Direktive i mjera za prenošenje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 98/26/EZ

Direktiva 98/26/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Briše se uvodna izjava 8.

2. Umeće se sljedeća uvodna izjava:

„(14.a) budući da nadležni državni organi i nadzorna tijela trebaju osigurati da upravitelji sustava koji čine interoperativne sustave, koliko je to moguće, dogovore zajednička pravila o trenutku ulaza u interoperativne sustave. Nadležni državni organi i nadzorna tijela trebaju osigurati da pravila o trenutku ulaza u interoperativni sustav budu međusobno usklađena koliko je to moguće i neophodno da bi se izbjegla pravna neizvjesnost u slučaju neispunjavanja obveza u jednom od uključenih sustava.”

3. Umeće se sljedeća uvodna izjava:

„(22.a) u slučaju interoperativnih sustava nepostojanje međusobne usklađenosti o tome koja se pravila primjenjuju na trenutak ulaza i neopozivosti može sudionike u jednom sustavu ili čak samog upravitelja sustava izložiti učinku prelijevanja neispunjenja obveza iz drugog sustava. Radi ograničavanja sistemskog rizika poželjno je osigurati da upravitelji interoperativnih sustava međusobno usklađuju pravila o trenutku ulaza i neopozivosti u sustavima kojima upravljaju.”

4. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki (a) izraz „europskom novčanom jedinicom” zamjenjuje se riječju „eurom”;

(b) u točki (c) druga se alineja zamjenjuje sljedećim:

„— poslovanjem središnjih banaka država članica ili Europske središnje banke u njihovoj funkciji središnjih banaka.”

5. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) mijenja se kako slijedi:

i. prva se alineja zamjenjuje sljedećim:

„— među tri ili više sudionika – ne uključujući upravitelja tog sustava, mogućeg posrednika za namire, moguću glavnu stranku, moguću klirinšku kuću, mogućeg posrednog sudionika – sa zajedničkim pravilima i standardiziranim sporazumima o prijeboju, sa ili bez glavne stranke, ili o izvršenju naloga za prijenos među sudionicima,”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Sporazum sklopljen među interoperativnim sustavima ne čini sustav.”;

(b) u točki (b), prva i druga alineja zamjenjuju se sljedećim:

„— kreditnu instituciju kako je definirana u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (preinaka) (*), uključujući institucije navedene u članku 2. te Direktive,

— investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata (**), osim institucija iz njezinog članka 2. stavka 1.,

(*) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

(**) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.”;

(c) točka (f) mijenja se kako slijedi:

i. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„(f) „sudionik” znači institucija, glavna stranka, posrednik za namire, klirinška kuća ili upravitelj sustava.”;

⁽¹⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

ii. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Država članica može odlučiti da se za potrebe ove Direktive neizravni sudionik može smatrati sudionikom kada je to opravdano na temelju sistemskog rizika. Kada se neizravni sudionik smatra sudionikom na temelju sistemskog rizika, to ne ograničava odgovornost sudionika preko kojeg neizravni sudionik sustavu prosljeđuje naloge za prijenos.”;

(d) točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) ‚neizravni sudionik‘ znači institucija, glavna stranka, posrednik za namire, klirinška kuća ili upravitelj sustava u ugovornom odnosu sa sudionikom u sustavu koji izvršava naloge za prijenos, što posrednom sudioniku omogućuje prosljeđivanje naloga kroz sustav pod uvjetom da je upravitelju sustava neizravni sudionik poznat.”;

(e) točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) ‚vrijednosni papiri‘ znači svi instrumenti iz odjeljka C Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ.”;

(f) u točki (i) prva se alineja zamjenjuje sljedećim:

„— svaku uputu sudionika da se primatelju na raspolaganje stavi određen iznos novca knjiženjem na računima kreditne institucije, središnje banke, glavne stranke ili posrednika za namire ili svaku uputu iz koje proizlazi preuzimanje ili ispunjenje obveze plaćanja kako je definirana pravilima sustava, ili”;

(g) točka (l) zamjenjuje se sljedećim:

„(l) ‚račun namire‘ znači račun kod središnje banke, posrednika za namire ili glavne stranke koji se koristi za držanje sredstava ili vrijednosnih papira te za namiru transakcija među sudionicima u sustavu.”;

(h) točka (m) zamjenjuje se sljedećim:

„(m) ‚založni vrijednosni papiri‘ znači sva imovina koja se može unovčiti uključujući, bez ograničenja, financijske kolaterale iz članka 1. stavka 4. točke (a) Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o ugovorima o financijskom kolateralu (*) koja je pribavljena na temelju zaloga (uključujući i novac pribavljen na temelju zaloga), povratnom kupnjom ili sličnim sporazumom, ili na drugi način, a za potrebe zaštite prava

i obveza koji mogu nastati u vezi sa sustavom, ili je pribavljena središnjim bankama država članica ili Europskoj središnjoj banci;

(*) SL L 168, 27.6.2002., str. 43.”;

(i) dodaju se sljedeće točke:

„(n) ‚radni dan‘ uključuje i dnevne i noćne namire te obuhvaća sve događaje koji se dese tijekom poslovnog ciklusa sustava;

(o) ‚interoperativni sustavi‘ znači jedan ili više sustava čiji su upravitelji međusobno sklopili sporazum koji obuhvaća izvršenje naloga za prijenos među sustavima;

(p) ‚upravitelj sustava‘ znači subjekt ili subjekti koji su pravno odgovorni za rad sustava. Upravitelj sustava također može biti posrednik za namire, glavna stranka ili klirinška kuća.”

6. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nalozi za prijenos i saldiranje valjani su i obvezujući za treće osobe čak i u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad sudionikom pod uvjetom da su nalozi za prijenos u sustav ušli prije trenutka otvaranja stečajnog postupka kako je definiran u članku 6. stavku 1. Ovo se primjenjuje čak i u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad sudionikom (u dotičnom sustavu ili u interoperativnom sustavu) ili upraviteljem interoperativnog sustava koji nije sudionik.

Kada nalozi za prijenos u sustav uđu nakon trenutka otvaranja stečajnog postupka i izvrše se na radni dan, kako je definiran pravilima sustava, tijekom kojeg dolazi do otvaranja takvog postupka, nalozi za prijenos su valjani i obvezujući za treće osobe samo ako upravitelj sustava može dokazati da u trenutku u kojem su dotični nalozi za prijenos postali neopozivi, nije znao niti je mogao znati za otvaranje takvog postupka.”;

(b) dodaje se sljedeća točka:

„4. U slučaju interoperativnih sustava, svaki sustav vlastitim pravilima utvrđuje trenutak ulaza u svoj sustav tako da, koliko je to moguće, osigura da pravila svih dotičnih interoperativnih sustava u ovom smislu budu međusobno usklađena. Osim ako nije izričito propisano pravilima svih uključenih interoperativnih sustava, na pravila jednog sustava o trenutku ulaza u sustav ne mogu utjecati pravila drugog sustava s kojim je interoperativan.”

7. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Države članice mogu propisati da otvaranje stečajnog postupka nad sudionikom ili upraviteljem interoperativnog sustava nije prepreka za korištenje raspoloživih sredstava ili vrijednosnih papira na računu za namiru tog sudionika za ispunjenje njegovih obveza u sustavu ili u nekom interoperativnom sustavu na radni dan koji je dan otvaranja stečajnog postupka. Države članice također mogu predvidjeti da se takav sudionikov kredit povezan sa sustavom koristi uz raspoložive, postojeće založne vrijednosne papire za ispunjenje obveza tog sudionika u sustavu ili u nekom interoperativnom sustavu.”

8. U članku 5. dodaje se sljedeći stavak:

„U slučaju interoperativnih sustava, svaki sustav svojim pravilima utvrđuje trenutak neopozivosti tako da, koliko je to moguće, osigura da pravila svih dotičnih interoperativnih sustava u ovom smislu budu međusobno usklađena. Osim ako se pravilima svih interoperativnih sustava izričito ne odredi drukčije, na pravila o trenutku neopozivosti jednog sustava neće utjecati pravila drugih sustava s kojima je taj sustav interoperativan.”

9. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Stečajni postupak nema retroaktivne učinke na prava i obveze sudionika koje proizlaze iz ili su u vezi s njegovim sudjelovanjem u sustavu prije trenutka otvaranja postupka kako je definiran u članku 5. stavku 1. Ovo se između ostalog primjenjuje na prava i obveze sudionika u interoperativnom sustavu ili upravitelja interoperativnog sustava koji nije sudionik.”

10. Članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

1. Na prava upravitelja sustava ili sudionika na založne vrijednosne papire pribavljene u vezi sa sustavom ili interoperativnim sustavom te prava središnjih banaka država članica ili Europske središnje banke na pribavljene založne vrijednosne papire ne utječe otvaranje stečajnog postupka nad:

- (a) sudionikom (dotičnog sustava ili nekog interoperativnog sustava);
- (b) upraviteljem interoperativnog sustava koji nije sudionik;

(c) osobom koja je druga ugovorna strana u odnosu sa središnjim bankama država članica ili Europskom središnjom bankom; ili

(d) bilo kojom trećom osobom koja je pribavila založne vrijednosne papire.

Takvi se založni vrijednosni papiri mogu koristiti u svrhu ostvarenja prava radi kojih su pribavljeni.

2. Kada su vrijednosni papiri uključujući i prava na vrijednosne papire dani kao založni vrijednosni papiri sudionicima, upraviteljima sustava, središnjim bankama država članica ili Europskoj središnjoj banci kako je navedeno u stavku 1., a njihovo je pravo (ili pravo bilo kojeg punomoćnika, posrednika ili treće osobe koji ih zastupaju) na vrijednosne papire valjano upisano u registru, na računu ili u središnjem repozitoriju koji se nalazi u državi članici, na prava tih subjekata kao imatelja založnih vrijednosnih papira primjenjuje se pravo te države članice.”

11. Članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

1. Države članice navode sustave i upravitelje sustava koji se trebaju obuhvatiti ovom Direktivom i prijavljuju ih Komisiji te obavješćuju Komisiju o nadležnim tijelima koja su odabrali u skladu s člankom 6. stavkom 2.

Upravitelj sustava državi članici navodi čije se pravo primjenjuje te navodi sudionike sustava uključujući i eventualne posredne sudionike i promjene u vezi s istima.

Uz navode iz drugog podstavka, države članice za sustave koji su u njihovoj nadležnosti mogu uvesti nadzor i obveze odobravanja.

Sve osobe s opravdanim interesom na njihov zahtjev institucija izvještava o sustavima u kojima sudjeluje te daje informacije o glavnim pravilima kojima se uređuje rad tog sustava.

2. Sustavi koji su nastali prije stupanja na snagu nacionalnih uredbi za provedbu Direktive 2009/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o izmjeni Direktive 98/26/EZ o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira i Direktive 2002/47/EZ o ugovorima o financijskom kolateralu s obzirom na povezane sustave i kreditna potraživanja (*) za potrebe ove Direktive i dalje postoje.

Nalog za prijenos koji u sustav uđe prije stupanja na snagu nacionalnih odredbi za provedbu Direktive 2009/44/EZ, ali se namiri poslije toga, za potrebe ove Direktive smatra se nalogom za prijenos.

(*) SL L 146, 10.6.2009., str. 37.”

Članak 2.

Izmjene Direktive 2002/47/EZ

Direktiva 2002/47/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Uvodna izjava 9. zamjenjuje se sljedećim:

„(9) Radi ograničavanja administrativnog opterećenja za strane koje koriste financijske kolaterale u smislu ove Direktive, jedini uvjet za učinkovitost zaloga koji se od njih može zahtijevati u skladu s nacionalnim propisima o financijskim kolateralima trebao bi biti da financijski kolateral bude pod nadzorom primatelja kolaterala ili osobe koja ga zastupa, ne isključujući tehnike osiguranja kod kojih je davatelju osiguranja dopuštena zamjena kolaterala ili povlačenje viška kolaterala. Ovom se Direktivom državama članicama ne bi trebalo zabraniti da zahtijevaju da se kreditno potraživanje izruči upisom u popis potraživanja.”

2. Uvodna izjava 20. zamjenjuje se sljedećim:

„(20) Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje valjanost niti učinak ugovornih odredbi financijskih instrumenata ili kreditnih potraživanja danih kao financijskih kolaterala poput prava, obveza ili drugih uvjeta sadržanih u uvjetima za izdavanje takvih instrumenata, niti bilo koja druga prava i obveze i drugi uvjeti koji vrijede među izdavateljima i imateljima takvih instrumenata ili među dužnicima i vjerovnicima takvih kreditnih potraživanja.”

3. Dodaje se sljedeća uvodna izjava:

„(23) Ova Direktiva ne utječe na prava država članica da u vezi kreditnih potraživanja uvedu propise radi osiguranja valjanosti ugovora o financijskim kolateralima u odnosu na treće osobe.”

4. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) središnja banka, Europska središnja banka, Banka za međunarodne namire, multilateralna razvojna banka iz dijela 1. odjeljka 4. Priloga VI. Direktivi 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (preinačeno) (*), Međunarodni monetarni fond i Europska investicijska banka;

(*) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.”;

(b) u stavku 2. podstavku (c), točke i. do iv. zamjenjuju se sljedećim:

„i. kreditne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/48/EZ, uključujući institucije iz članka 2. te Direktive;

ii. investicijska društva kako su definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata (*);

iii. financijske institucije kako su definirane u članku 1. stavku (a) Direktive 2006/48/EZ

iv. osiguravajuća društva kako su definirana u članku 1. stavku (a) Direktive Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja (Treća direktiva o neživotnom osiguranju) (**) i osiguravajuća društva kako su definirana u članku 1. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (***);

(*) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

(**) SL L 228, 11.8.1992., str. 1.

(***) SL L 345, 19.12.2002., str. 1.”;

(c) stavak 4. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) Financijski kolaterali koji se pribavljaju jesu gotovina, financijski instrumenti ili kreditna potraživanja;”;

(d) u stavku 4. dodaje se sljedeća točka:

„(c) Države članice iz područja primjene ove Direktive mogu isključiti kreditna potraživanja kada je dužnik potrošač kako je definiran u članku 3. stavku (a) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima (*) ili mikro ili malo poduzeće kako je definirano u članku 1. i članku 2. stavcima 2. i 3. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (**), osim ako je primatelj kolaterala ili davatelj kolaterala kod takvih kreditnih potraživanja jedna od institucija iz članka 1. stavka 2. točke (b) ove Direktive.

(*) SL L 133, 22.5.2008., str. 66.

(**) SL L 124, 20.5.2003., str. 36.”;

(e) stavak 5. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku dodaje se sljedeća rečenica:

„Kod kreditnih potraživanja, upis u popis kreditnih potraživanja koji se primatelju kolaterala dostavlja u pisanom obliku ili na neki drugi zakonski istovjetan način dovoljan je da se utvrdi kreditno potraživanje i pruži dokaz da je potraživanje dano kao financijski kolateral među stranama.”;

ii. sljedeći se podstavak umeće nakon drugog podstavka:

„Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, države članice mogu propisati da je upis u popis kolaterala koji se primatelju kolaterala dostavlja u pisanom obliku ili na neki drugi zakonski istovjetan način, također dovoljan da se utvrdi kreditno potraživanje i da se dužniku ili trećoj osobi dokaže da je potraživanje dano kao financijski kolateral.”

5. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) ‚ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava’ znači ugovor, uključujući i ugovore o povratnoj kupnji, u skladu s kojim davatelj osiguranja prenosi puno pravo vlasništva nad financijskim kolateralom ili sva prava nad tim financijskim kolateralom, primatelju kolaterala za potrebe osiguranja ili drukčijeg pokrivanja ispunjenja relevantnih financijskih obveza.

(c) ‚ugovor o financijskom kolateralu sa zasnivanjem posebnog založnog prava’ znači ugovor u skladu s kojim davatelj kolaterala daje financijski kolateral kao osiguranje primatelju osiguranja ili u njegovu korist, pri čemu davatelj kolaterala u trenutku zasnivanja založnog prava zadržava puno ili kvalificirano vlasništvo ili sva prava nad financijskim kolateralom;”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(o) ‚kreditna potraživanja’ znači novčana potraživanja koja proizlaze iz ugovora, pri čemu kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/48/EZ, uključujući institucije iz članka 2. te Direktive, daje kredit u obliku zajma.”;

(b) u stavku 2. druga se rečenica zamjenjuje sljedećom:

„Sva prava na zamjenu, prava na povlačenje viška financijskog kolaterala u korist davatelja kolaterala ili, u slučaju kreditnih potraživanja, pravo na ubiranje

prihoda od tih prava do daljnjega, ne dovode u pitanje pribavljanje financijskog kolaterala primatelju kolaterala kako je navedeno u ovoj Direktivi.”

6. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:

„Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavak 5., kada se kao financijski kolaterali daju kreditna potraživanja, države članice ne smiju zahtijevati da njihovo zasnivanje, njihova valjanost, učinkovitost, prednost, utuživost ili prihvatljivost njihova dokaza ovise o provedbi neke formalne radnje kao što je registracija ili obavješćivanje dužnika o kreditnom potraživanju koje se daje kao kolateral. Međutim, države članice mogu zahtijevati provedbu formalnih radnji kao što su registracija ili obavješćivanje dužnika radi njihove učinkovitosti, prednosti, utuživosti ili prihvatljivosti njihova dokaza naspram dužnika ili trećih osoba.

Komisija do 30. lipnja 2014. izvješćuje Europski parlament i Vijeće jesu li odredbe ovog stavka i dalje primjenive.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ne dovodeći u pitanje Direktivu Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepravednim uvjetima u potrošačkim ugovorima (*) i nacionalne odredbe o nepravednim uvjetima ugovora, države članice osiguravaju da se dužnici kreditnih potraživanja u pisanom obliku ili na drugi zakonski istovjetan način mogu valjano odreći:

i. svojih prava na prijeboj s vjerovnicima kreditnih potraživanja te s osobama kojima je vjerovnik ustupio, založio ili na drugi način mobilizirao kreditno potraživanje kao kolateral; i

ii. svojih prava koja proizlaze iz propisa o čuvanju bankovne tajne koja bi u suprotnom onemogućila ili ograničila sposobnost vjerovnika kreditnog potraživanja da osigura podatke o kreditnom potraživanju ili dužniku u smislu korištenja kreditnog potraživanja kao kolaterala.

(*) SL L 95, 21.4.1993., str. 29.”

7. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(c) kreditna potraživanja, prodajom ili prisvajanjem i prijebojem njihove vrijednosti s relevantnim financijskim obvezama ili uvažavanjem njihove vrijednosti prilikom otpuštanja relevantnih financijskih obveza.”;

(b) u stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) su se strane u ugovoru o financijskom kolateralu sa zasnivanjem posebnog založnog prava dogovorile o vrednovanju financijskih instrumenata i kreditnih potraživanja.”;

(c) stavak 3 briše se.

8. U članku 5. dodaje se sljedeći stavak:

„6. Ovaj se članak ne primjenjuje na kreditna potraživanja.”

9. Sljedeći se članak umeće nakon članka 9.:

„Članak 9.a

Direktiva 2008/48/EZ

Odredbe ove Direktive ne dovode u pitanje Direktivu 2008/48/EZ.”

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 30. prosinca 2010. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One primijenjuju te mjere od 30. lipnja 2011.

Kada države članice donesu ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 5.

Primatelji

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 6. svibnja 2009.

Za Europski parlament

Predsjednik

H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće

Predsjednik

J. KOHOUT